

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 129/2025
29.01.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Миљуш и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Андреј Прекајски, адвокат из ..., против туженог „Галеника“ а.д. Београд, кога заступа пуномоћник Млађан Марјановић, адвокат из ..., ради поништаја анекса уговора о раду и исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 926/24 од 19.03.2024. године, у седници одржаној 29.01.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 926/24 од 19.03.2024. године у ставовима првом и другом изреке, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 926/24 од 19.03.2024. године у ставовима првом и другом изреке.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П1 544/22 од 03.04.2023. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и поништен као незаконит Анекс број 2 Уговора о раду број .. од 05.03.2015. године који је закључио са туженим 07.09.2018. године, а који је ступио на снагу 12.09.2018. године. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да му плати изгубљену зараду у износу од 19.961,00 динара на месечном нивоу почев од 12.09.2018. године са законском затезном каматом од дана доспелости сваког појединачног месечног износа за исплату до коначне исплате. Ставовима трећим, четвртим и петим изреке, одбијени су тужбени захтеви у делу у коме је тужилац тражио да се обавезе тужени да му уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање, доприносе за здравствено осигурање и доприносе за случај незапослености. Ставом шестим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 180.050,00 динара са законском затезном каматом од наступања извршности пресуде до исплате, док је ставом седмим изреке

одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка преко досуђеног до траженог износа.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 926/24 од 19.03.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставовима другом, трећем, четвртм и петом изреке (одбијајући део). Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова састава одговора на жалбу.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе.

Тужени је поднео одговор на ревизију тужиоца са захтевом за накнаду трошкова његовог састава.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11,...10/23) посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије цени Врховни суд у већу од пет судија.

Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као о изузетно дозвољеној, имајући у виду да примена материјалног права и правно схватање на којем је заснована побијана одлука нису у супротности са правним ставом израженим кроз одлуке Врховног суда у споровима са истим или битно сличним чињеничним и правним основом. Због тога не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, због чега је Врховни суд одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 23.10.2018. године и у њој је означена вредност предмета спора од 39.922,00 динара. Предмет спора је поништај анекса уговора о раду којим је тужиоцу промењено радно место и коефицијент за обрачун зараде од стране туженог послодавца и исплата у висини изгубљене месечне зараде за период почев од дана ступања на снагу анекса уговора о раду до правноснажности пресуде.

Према природи тражене правне заштите ова парница спада у парнице из радних спорова. Одредбама главе XXIX Закона о парничном поступку прописана су посебна правила за поступак у парницама из радних односа, док се остале одредбе овог закона примењују када одредбама ове главе није другачије прописано (члан 436.). Одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба односи на новчано потраживање када се примењује општи режим допуштености овог правног лека и тада се о дозвољености ревизије одлучује према вредности предмета спора на основу члана 403. став 3. ЗПП.

Имајући у виду предмет спора, ревизија тужиоца није дозвољена јер се не ради о парници о заснивању, постојању или престанку радног односа. Реч је о спору ради поништаја анекса уговора о којим је тужиоцу промењено радно место и смањен коефицијент за обрачун зараде, а вредност предмета спора побијаног одбијајућег дела за исплату је 1.018.011.00 динара (за период од септембра 2018. године до првостепеног пресуђења).

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору ради поништаја анекса уговора и исплате, а да вредност предмета спора побијаног одбијајућег дела за исплату очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да је ревизија тужиоца недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

Како трошкови одговора на ревизију нису били потребни туженом за вођење ове парнице, Врховни суд је применом члана 154. став 1. у вези са чланом 165. став 1. ЗПП, одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа - судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**